USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Magdy Blaťákové a soudců Mgr. Miroslava Vokouna a JUDr. Vladimíry Novákové v exekuční věci

oprávněné: **PS & JA INVESTMENT s. r. o.**, IČO 03804356
sídlem Vyšehradská 1349/2, 128 00 Praha 2 – Nové Město
zastoupená advokátem Mgr., Mag. iur. Janem Toscherem
sídlem Pražská 8, 586 01 Jihlava

proti
povinné: **Kateřina G.**, narozená xxx
bytem xxx

za účasti bývalého
manžela povinné: **Martin G.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátkou Mgr. Šárkou Gondekovou
sídlem Dukelská 1236/25, 790 01 Jeseník

pro pohledávku 483.731 Kč, **zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitých věcech**, k odvolání bývalého manžela povinné proti usnesení Okresního soudu v Jeseníku ze dne 8. 10. 2020, č. j. 15 E 28/2020-26,

takto:

I. Odvolání bývalého manžela povinné **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Usnesením okresního soudu byl podle vykonatelného notářského zápisu sepsaného JUDr. Tomášem Strnadem, notářem se sídlem v Třebíči, ze dne 18. 3. 2020, sp. zn. N 470/2020, NZ 444/2020, za účelem zajištění pohledávky oprávněné v celkové výši 483.731 Kč za povinnou, nařízen výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovité věci ve společném jmění povinné a manžela povinné, a to na: pozemek p. č. xxx o výměře 101 m^2, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, budova s č. p. xxx, rodinný dům v obci xxx, pozemek p. č. xxx o výměře 20 m^2, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, budova bez č. p./č. e. garáž, pozemek p. č. xxx o výměře 1077 m^2, zahrada, a pozemek p. č. xxx o výměře 541 m^2, orná půda, vše zapsáno na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Jeseník, pro obec xxx, katastrální území xxx (výrok I.). Bylo rozhodnuto o povinnosti povinné zaplatit oprávněné náhradu nákladů řízení v částce 49.742,20 Kč (výrok II.) s tím, že nařízení výkonu rozhodnutí se vztahuje na vymožení pohledávky (bod I.), náhrady nákladů výkonu rozhodnutí (bod II.) a dalších nákladů, které budou oprávněné v průběhu tohoto výkonu rozhodnutí proti povinné přiznány (výrok III.). Bylo rozhodnuto, že pořadí soudcovského zástavního práva zřízeného tímto usnesením na nemovitých věcech uvedených pod bodem I. se řídí dnem 24. 9. 2020 (výrok IV.). Soud uložil povinné, aby do 15 dnů od doručení tohoto usnesení soudu oznámila, zda nemovitou věc nabyla jako substituční jmění, a pokud jde o takovou

nemovitou věc, zda má právo s ní volně nakládat a zda jsou výkonem rozhodnutí vymáhány zůstavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věcí nabytých jako substituční jmění, a doložila tyto skutečnosti listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány, případě též veřejnými listinami notáře. Doloží-li povinná, že nemovitou věc nabyla jako substituční jmění, a nedoloží-li další skutečnosti podle věty první, nebo nevyjdou-li tyto skutečnosti najevo jinak, soud výkon rozhodnutí zastaví (výrok V.).

2. Ve lhůtě k podání odvolání proti usnesení soudu prvního stupně reagoval na vydané usnesení bývalý manžel povinné, který vyjádřil nesouhlas s postupem okresního soudu. V důvodech podaného odvolání namítal, že písemností ze dne 15. 6. 2020 oprávněné sdělil, že závazek z úvěru, pro jehož nesplácení se oprávněná nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva domáhá, byl povinnou převzat bez jeho vědomí a bez jeho souhlasu. Tuto písemnost si oprávněná nepřevzala, nicméně z ustanovení § 570 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, plyne, že takovou písemnost je třeba považovat za řádně doručenou. Rozsudkem Okresního soudu v Jeseníku ze dne 14. 7. 2020, č. j. 10 C 66/2020-14, který nabyl právní moci dne 22. 7. 2020, bylo manželství povinné a manžela povinné rozvedeno. Zaniklé společné jmění manželů nebylo dosud vypořádáno. V odvoláním napadeném rozhodnutí soudu prvního stupně nebyly dle odvolatele zohledněny významné skutečnosti a ve věci nebylo aplikováno ustanovení § 732 občanského zákoníku. Dle ustanovení § 732 totiž platí, že vznikl-li dluh jen jednoho z manželů proti vůli druhého manžela, který nesouhlas projevil vůči věřiteli bez zbytečného odkladu poté, co se o dluhu dozvěděl, může být společné jmění postiženo jen do výše, již by představoval podíl dlužníka, kdyby bylo společné jmění zrušeno a vypořádáno podle § 742. To platí i v případě povinnosti manžela plnit výživné nebo jde-li o dluh z protiprávního činu jen jednoho z manželů nebo v případě, že dluh jen jednoho z manželů vznikl ještě před uzavřením manželství. Jelikož soud prvního stupně neznal skutečnosti uvedené v čl. I. tohoto odvolání, neaplikoval v rámci svého rozhodování ustanovení § 732 občanského zákoníku a společné jmění manželů představující nemovité věci zapsané na LV č. xxx pro k. ú. xxx, svým rozhodnutím postihl v rozsahu, jako by se jednalo o dluh náležející do společného jmění manželů, přestože dle ustanovení § 710 odst. 2 občanského zákoníku dluhy převzaté jen jedním z manželů bez souhlasu druhého, aniž se přitom jednalo o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny, do společného jmění nenáleží. Soud prvního stupně tedy bude muset nejprve hypoteticky vypořádat společné jmění manželů ve smyslu ustanovení § 732 a § 742 občanského zákoníku, konkrétně pak jmění představující nemovité věci zapsané na LV č. xxx vedeném pro k. ú. xxx. Výsledkem hypotetického vypořádání by mělo být určení podílu, který připadá na nedlužného manžela a v návaznosti na toto zjištění by pak měl být výkon rozhodnutí nařízen pouze na zbylou část (část připadající povinné) dosud nevypořádaného společného jmění povinné a bývalého manžela povinné. Bývalý manžel povinné má za to, že soudním výkonem rozhodnutí by měla být postižena pouze ½ jmění zapsaného na LV č. xxx vedeném pro k. ú. xxx, když neexistuje důvod, pro který by se pro posuzování výše podílu, který by měl náležet manželu povinné, měl soud odchýlit od pravidel pro vypořádání společného jmění manželů stanovených ustanovením § 742 občanského zákoníku. Na základě výše uvedeného odvolatel navrhuje, aby krajský soud usnesení soudu prvního stupně změnil a rozhodl dle odvolacího návrhu odvolatele.

3. Oprávněná se k odvolání bývalého manžela povinné písemně nevyjádřila.

4. Především je třeba uvést, že z obsahu insolvenčního rejstříku vyplývá, že vyhláškou Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 12. 10. 2020, č. j. KSOL 10 INS 21405/2020-A-2 bylo zahájeno insolvenční řízení k návrhu dlužnice (nyní v procesním postavení povinné) s tím, že toto řízení se nachází ve fázi zjištěného úpadku dlužníka, kdy bylo povoleno řešení úpadku oddlužením (srov. usnesení insolvenčního soudu ze dne 16. 12. 2020, č. j. KSOL 10 INS 21405/2020-A6. Je třeba uvést, že soudcovské zástavní právo se vyznačuje tím, že jeho zřízením nedochází k postižení majetku povinného a že tedy má jen funkci zajišťovací (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 23. 10. 2018, č. j. 21 Cdo 5209/2017-106). Z povahy

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Kotrlová.

soudcovského zástavního práva tedy vyplývá, že vydání usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitých věcech, ani rozhodnutí o odvolání proti takovému usnesení, nevede k provedení exekuce. Odvolací soud proto mohl i po zahájení insolvenčního řízení (ve stádiu zjištěného úpadku a oddlužení) rozhodnout o odvolání bývalého manžela povinné proti usnesení okresního soudu o nařízení výkonu rozhodnutí.

5. Podle ustanovení § 254 odst. 5 věta druhá občanského soudního řádu (o. s. ř.) proti usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí lze namítat jen ty skutečnosti, jež jsou pro nařízení výkonu rozhodnutí rozhodné; k ostatním odvolací soud nepřihlédne a odvolání obsahující jen takové důvody odmítne.

6. Podle ustanovení § 251 o. s. ř. nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, a jde-li o věc podle odstavce 2, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

7. Podle ustanovení § 261 odst. 1 věta první o. s. ř. výkon rozhodnutí lze nařídit jen na návrh oprávněného.

8. Procesní úkon odvolatele je v daném případě ex lege limitován odvolacími důvody uvedenými v ustanovení § 254 odst. 5 o. s. ř. Z povahy vykonávacího řízení ve fázi jeho nařízení vyplývá, že přípustné jsou jen ty odvolací důvody, které zákon pro tento případ výslovně upravuje (ustanovení § 254 odst. 5 o. s. ř.). Skutečnosti, které jsou rozhodné pro nařízení výkonu rozhodnutí a které tvoří výčet jediných přípustných odvolacích důvodů, jsou: a) nedostatek pravomoci orgánu, který vydal exekuční titul, jenž má být předmětem exekuce, b) absence formální či materiální vykonatelnosti exekučního titulu, c) absence věcné legitimace účastníků vykonávacího řízení /účastníci nejsou nositeli těch práv a povinností, které vyplývají účastníkům nalézacího řízení z exekučního titulu/, d) prekluze /zánik/ práv a povinností právní událostí (uplynutím času).

9. Usnesení Okresního soudu v Jeseníku ze dne 8. 10. 2020, č. j. 15 E 28/2020-26 o nařízení výkonu rozhodnutí obsahovalo poučení o procesním postupu odvolacího soudu, pokud odvolání účastníka řízení nebude obsahovat způsobilé odvolací důvody.

10. Z obsahu podaného odvolání je zřejmé, že se bývalý manžel povinné poučením soudu prvního stupně neřídil. Podané odvolání totiž obsahuje důvody pro nařízení výkonu rozhodnutí nerozhodné. Bývalý manžel povinné v podaném odvolání neuplatnil jediný odvolací důvod, jehož přípustnost je založena ustanovením § 254 odst. 5 o. s. ř. Obrana bývalého manžela povinné ve stadiu, kdy soud nařídil výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitých věcech, se v důvodech podaného odvolání koncentrovala výhradně do tvrzení, v jakém rozsahu lze výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva nařídit. Odvolatel uplatnil skutková tvrzení, jimiž může být odůvodněn pouze návrh na částečné zastavení výkonu rozhodnutí dle § 262b odst. 1 a § 268 odst. 1 písm. h), odst. 4 o. s. ř. Dle skutkových tvrzení odvolatele uplatněných ve fázi řízení o nařízení výkonu rozhodnutí došlo k nezákonnému postižení spoluvlastnického podílu odvolatele na nemovitých věcech, a to v rozsahu ½ vzhledem k celku, neboť zřízením soudcovského zástavního práva má být zajištěn závazek povinné, který sice vznikl za trvání manželství, avšak bez jeho souhlasu, a jako takový proto nespadá do pasiv dřívějšího SJM. V poměrech dané věci platí, že není dotčeno právo bývalého manžela povinné domáhat se částečného zastavení výkonu rozhodnutí k majetku, který nelze postihnout ve větším rozsahu, než připouští zvláštní právní předpis (občanský zákoník). Okolnosti tvrzené odvolatelem tak mohou zakládat důvod k podání návrhu na částečné zastavení výkonu rozhodnutí.

11. Obrana bývalého manžela povinné tak svým obsahem nenaplňuje žádný z přípustných odvolacích důvodů uvedených v § 254 odst. 5 o. s. ř. Jestliže odvolání bývalého manžela povinné kvalifikované odvolací důvody, které jsou rozhodné pro nařízení výkonu rozhodnutí, neobsahuje, nelze odvolání projednat. Odvolání bývalého manžela povinné bylo proto bez dalšího odmítnuto (ustanovení § 254 odst. 5 o. s. ř.).

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Kotrlová.

12. Okresní soud se v dalším řízení bude zabývat návrhem bývalého manžela povinné na částečné zastavení výkonu rozhodnutí, jež je obsahem podaného odvolání.

13. V odvolacím řízení bývalý manžel povinné nedosáhl změny usnesení okresního soudu ve smyslu podaného odvolání, a neměl proto v této fázi soudního řízení úspěch. Vznikla mu proto povinnost nahradit oprávněné náklady odvolacího řízení (§ 142 odst. 1 vzhledem k § 224 odst. 1 o. s. ř.). Podle obsahu spisu však oprávněné v odvolacím řízení žádné náklady potřebné k účelnému uplatňování nebo bránění práva nevznikly. Krajský soud proto žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Olomouc 28. ledna 2021

JUDr. Magda Blaťáková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Kotrlová.